

SENTÈNCIA 28-97 DE 1 DE DESEMBRE DE 1997

Ponent : M.I. Sr. Yves PICOD

ANTECEDENTS DE FET

I. RESULTANT: Que el M. Iltre. Tribunal de Corts dictà Sentència en data 25 d'abril de 1.997 en la Causa núm. 182-1/96 amb la següent part dispositiva: "FALLEM: Que hem de condemnar i condemnem Josep P.M. com autor responsable d'un delictes major de lesions per imprudència de l'article 197 del Codi Penal, fent-se aplicació dels articles 41 i 53 apt. 1, a la pena de CINQUANTA MIL PESSETES DE MULTA i pagament de les despeses processals causades. En concepte de responsabilitat civil condemnem solidàriament Josep P.M. i la Companyia d'Assegurances "la Equitativa" a pagar al Sr. Joan E.B. la quantitat de SIS CENTES VINT-I-CINC MIL CINQUANTA CINC PESSETES (625.055), fent-se reserva d'accions civils per la segona operació si un dia es revela imprescindible".

II. RESULTANT: Que contra l'esmentada Sentència interposà recurs de Suplicació la Lletat Eloïsa ORTEGA MONSANT en defensa de Joan E.B., fonamentat en error en l'apreciació de la prova (art. 3.5). Explica que no s'ha valorat suficientment l'informe mèdic del Dr. V.. Articula la seva demanda de modificació de la Sentència en dos punts: el perjudici de lleure va ser valorat a 3,5/7 pel perit a partir dels documents aportats al metge, denegat injustament pel Tribunal de Corts; el perjudici estètic valorat a 0,5/7 pel perit va ser fixat també a una quantitat molt inferior a la jurisprudència anterior.

III. RESULTANT: Que el Ministeri Fiscal deixa a l'apreciació del Tribunal Superior l'avaluació del perjudici sofert.

IV. RESULTANT: Que la defensa de Josep P.M. conclou a la desestimació del recurs presentat atès que no existeix

cap element demostrant l'activitat esportiva de Joan E.B. i que per altra part el perjudici estètic és mínim.

FONAMENTS DE DRET

I. CONSIDERANT: que segons el Dr. Jordi V. les cicatrius post-traumàtiques corresponen a un perjudici estètic mínim; que el Tribunal de Corts va considerar de manera molt ajustada que aquest perjudici es gairebé insignificant i acordar generosament una indemnització de 50.000.-pts.

II. CONSIDERANT: Que en quant al perjudici de lleure el Tribunal Superior no pot prendre en consideració la documentació aportada per Joan E.B. en el seu escrit de recurs. En efecte el Tribunal Superior ha de pronunciar-se sobre els fets tal com han estat presentats per l'acusació al Tribunal de Corts i no pot prendre en consideració justificants aportats posteriorment. De tota manera el Dr. Jordi V. ja feia referència en el seu informe mèdic a la pràctica del motocros de competició per part del perjudicat, anteriorment a l'accident, a un nivell semi-professional, precisant que va perdre un any d'activitat en les competicions de motocros; en conseqüència era possible considerar que aquesta apreciació per part d'un perit seriós es fonamentava en bases meticulosament verificades pel Dr. Jordi V.

Que aquest perjudici valorat únicament a partir de l'informe del Dr. Jordi V. pot justificar una indemnització a l'altura de 200.000.-pts compensant el perjudici de lleure sofert, encara que la víctima no hagi justificat de manera més precisa la pràctica d'aquesta activitat i de la seva intensitat.

Vistes la Constitució, El Codi Penal, el Codi de Procediment Penal, la jurisprudència d'aplicació, així com els Usos i Costums i altres fonts del Dret del Principat d'Andorra,

La Sala Penal del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

D E C I D I M

1.- Estimar parcialment el recurs de Suplicació interposat per Joan E.B.

2.- Confirmar la Sentència dictada pel M. Iltre. Tribunal de Corts en data 25 d'abril de 1.997 en la Causa núm. 182-1/96, excepte pel que fa al perjudici de lleure que es fixa en la quantitat de 200.000.-pts.

3.- Declarar d'ofici les despeses causades pel recurs.

4.- Retornar la Causa al M. Iltre. Tribunal de Corts, amb certificació de la present Sentència, per al seu compliment i execució.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.